

Prietene drag (La moartea lui Adrian Păunescu)

Stefan Doroftei Doimaneanu

Cine are conștiință pe pământ nu în gând,
Mai aude și-acum vocea lui tremurând,
Recitând de iubire, de părinți și de țară,
Versul lui îndulcind viața noastră amară.

.....

Prietene drag,

Copacii de ger se tânguie-n vânt,
Mușcă adânc din cer semiluna,
Prietene drag, te stingi în cuvânt,
Dimpreună cu pana și struna

Strigoii se strecoară prin strungă
Așezând somnul morții pe perne,
Versul tău trist începe să plângă
Lăcrimând în regrete eterne.

Te strădui să termini ultimul cânt,
Muzele toate-s îmbrăcate în negru,
Prietene drag, te stingi în cuvânt,
Doar somnul de veci rămâne integru.

Două pahare, un singur luntraș,
Lumânarea suspină doar umbre,
Prietene drag, nu-ți pot fi părtaș
În drumu-ți prin ceruri lugubre.

Dar voi slăvi a ta amintire
Din versuri îți voi sculpta un poem,
Căci totuși există și-n moarte iubire
Și totuși există și-un pic de blestem”!